

Žaloba podaná dne 30. srpna 2013 — Generics (UK) v. Komise

(Věc T-469/13)

(2013/C 325/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Generics (UK) Ltd (Potters Bar, Spojené království)
(zástupci: I. Vandendorre a T. Goetz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— v plném rozsahu či částečně zrušil rozhodnutí Komise C(2013) 3803 final ze dne 19. června 2013 ve věci COMP/39.226, kterým bylo konstatováno, že se žalobkyně uzavřením dvou dohod o narovnání týkající se patentů dopustila jediného a pokrčujícího protiprávního jednání v rozporu s článkem 101 SFEU od 24. ledna 2002 do 1. listopadu 2003;

— podpůrně zrušil či podstatně snížil výši uložené pokuty; a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod spočívá v tom, že Komise nesprávně posoudila obsah, cíl a kontext dohod o narovnání:

— Konstatování v rozhodnutí vychází z nesprávného a spekulativního výkladu dohod o narovnání a vysoce selektivního výběru z dobových dokumentů. V rozhodnutí jsou ignorovány či zkresleny důkazy, které jednoznačně prokazují, že dohody o narovnání nepřesáhly rámec platných patentů společnosti Lundbeck a byly uzavřeny v rámci skutečného patentového sporu.

2) Druhý žalobní důvod spočívá v tom, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když ignorovala existenci platných patentů a dohody o narovnání přirovnala k dohodám o rozdělení trhu:

— Konstatování v rozhodnutí, podle něhož mají dohody o narovnání za cíl omezit hospodářskou soutěž, ignoruje

existenci platných patentů, které žalobkyně musela zohlednit. Rozhodnutí je nesprávné, pokud jde o konstatování, že patenty mají výlučnou působnost pouze v případě, že byla potvrzena v kontradiktorním řízení, že patentové spory jsou zásadní pro soutěžní proces a že žalobkyně měla povinnost podat žalobu či vyčerpat všechny ostatní prostředky před tím, než uzavřela dohody o narovnání.

3) Třetí žalobní důvod spočívá v tom, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, když konstatovala, že platby, které proběhly v rámci dohod o narovnání, byly „rozhodující“ pro účely konstatování o protiprávnosti z hlediska cíle dohod:

— Pro konstatování Komise, podle něhož zahrnutí platby žalobkyni do dohod o narovnání postačovala k prokázání protiprávnosti z hlediska cíle dohod, není dán žádný právní ani skutkový základ. Komise neunesla důkazní břemeno.

4) Čtvrtý žalobní důvod spočívá v tom, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, když ignorovala relevantní faktické a právní okolnosti, za nichž byly dohody o narovnání uzavřeny:

— Komise ignorovala skutečnosti podstatné pro posouzení dohod o narovnání včetně příslušné právní úpravy patentových sporů, dobových záznamů o patentovém sporu a rizik souvisejících se náhradou škody pro žalobkyni a vlastní zjištění týkajících se průměrné délky patentového sporu. Komise neunesla důkazní břemeno.

5) Pátý žalobní důvod spočívá v tom, že se Komise dopustila nesprávného posouzení skutkového stavu, když konstatovala, že se na dohody o narovnání nevztahuje výjimka podle čl. 101 odst. 3 SFEU:

— Komise neprovedla rozbor relevantních, spolehlivých a důvěryhodných argumentů a důkazů předložených žalobkyní, které prokazují, že dohody o narovnání žalobkyni umožnily zahájit činnost téměř 18 let před uplynutím doby platnosti klíčového patentu společnosti Lundbeck.

6) Šestý žalobní důvod spočívá v tom, že rozhodnutí je v rozporu se zásadou proporcionality:

— Rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality, jelikož sankcionuje dohody o narovnání, které byly nejjednodušším řešením k dosažení legitimních cílů.

7) Sedmý žalobní důvod spočívá v tom, že rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno v rozporu s článkem 296 SFEU:

— Rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno v rozporu s článkem 296 SFEU, jelikož předpokládá existenci něčeho, co musí Komise prokázat.

8) Osmý žalobní důvod spočívá v tom, že rozhodnutí porušuje zásadní procesní požadavky:

— Rozhodnutí porušuje právo žalobkyně na obhajobu, jelikož přináší nová tvrzení a důkazy, aniž byla žalobkyni poskytnuta příležitost být vyslechnuta.

9) Devátý žalobní důvod spočívá v tom, že Komise neprokázala, že se žalobkyně dopustila údajného protiprávního jednání úmyslně či z nedbalosti:

— Sporné skutečnosti vyvolávají nové složité otázky, které byly v době uzavření dohod o narovnání bezprecedentní. Není dán základ pro konstatování, že skutečnosti, které Komise napadá jakožto protiprávní, byly spáchány porušením práva z nedbalosti nebo úmyslně.

— v každém případě nařídil, aby byly společnosti Merck nahrazeny náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně třináct žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že Komise provedla nesprávný výklad pojmu „omezení na základě účelu“ ve smyslu článku 101.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že teorie Komise o škodě byla od základu chybná.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že přístup Komise je v rozporu se zásadou právní jistoty.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila pochybení, když nezohlednila anebo dostatečně nezohlednila skutkový, hospodářský a právní kontext, který ukázal, že bez dohod by GUK nemohla uvést citalopram rychleji na trh ve Spojeném království nebo na jiných trzích EHP.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise nesprávně posoudila dosah dohod uzavřených mezi společnostmi Lundbeck a GUK.
- 6) Šestý žalobní důvod se týká toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že společnosti Lundbeck a GUK jsou potenciálními konkurenty.
- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že společnost GUK měla při uzavírání dohod týkajících se Spojeného království a EHP protisoutěžní záměry.
- 8) Osmý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení Komise při rozhodnutí o velikosti a účelu hodnoty převodu mezi společnostmi Lundbeck a GUK.
- 9) Devátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise řádně neposoudila argumenty vznesené účastnicemi řízení podle čl. 101 odst. 3 SFEU.
- 10) Desátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise náležitě nezohlednila důkaz předložený společností Merck, který vyvrací domněnku rozhodujícího vlivu a v důsledku toho se dopustila nesprávného posouzení, když rozhodla, že domněnka nebyla vyvrácena.
- 11) V rámci jedenáctého žalobního důvodu je požadováno zrušení rozhodnutí Komise z důvodu nepřiměřeného zmeškání lhůty.

Žaloba podaná dne 30. srpna 2013 — Merck v. Komise

(Věc T-470/13)

(2013/C 325/74)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Merck KGaA (Darmstadt, Německo) (zástupci: B. Bär-Bouyssière, K. Lillerud, L. Voldstad, B. Marschall, P. Sabbadini, R. De Travieso, M. Holzhäuser, S. O, advokáti, M. Marelus, solicitor, R. Kreisberger a L. Osepciu, barristers)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil čl. 1 odst. 1, čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Komise C(2013) 3803 final ze dne 19. června 2013 ve věci COMP/39.226 — Lundbeck) a čl. 2 odst. 5, články 3 a 4 v rozsahu, v němž se týkají společnosti Merck;

— subsidiárně, zrušil nebo snížil pokutu uloženou společnosti Merck; a